ARLEKIJN,

IN

16 afbeeldingen met toepasselijke versje.

— N° 6. —

KW QW A113 216

~~Adriaan Salomé.~~

18) $\frac{16}{8}$ (69

Cr3 tl bouw

Johanna Elizabeth

Salomé

18) $\frac{18}{12}$ (81

Hoe fiks staat hier onze Arlekijn,
Wen hij een vorst verbeeldt,
Terwijl zijn zuster Feitama
Haar rol ook deftig speelt!
Wis denkt gij, knaapjes: « o, die vent
Doet al, wat hij begeert! »
O ja, maar denkt er tevens bij:
« Hij heeft dit eerst geleerd. »

Onze Arlekijn verstaat zich ook
In starren en planeet,
En geeft, wie hem gelooven wil,
Daarvan een klaar bescheed.
't Is grappig, als, bij kermistijd,
Die vent zoo iets vertelt;
Gelooft het echter alles niet,
Hij predikt meest om 't geld.

Wilt gij uw hoofdje sierlijk zien,
Kom hier bij Arlekijn,
Hij krult en frult zoo lok en vlecht;
Hij kent zijn stiel heel fijn.
Maar altijd echter is het haar
Dier juffer 't best gekruld,
Die hem, voor d'arbeid, niet vergeet,
Maar ruim zijn zakken vult.

« 'k Maak laarzen, schoenen, wonder mooi,
En naar den laatsten trant ;
En keurig leer ! — en half voor niet ! »
Zoo schreeuwt die rare kwant.
En door zijn welgeslepen taal
Steekt hij den heer in 't pak,
En trekt, door klucht en boerterij,
Hem de oordjes uit den zak.

Hier leert de grappige Arlekijn
Aan Jan Piero den dans;
Doch foppen doet hij hem gewis,
Hij loert slechts naar die kans.
Piero, vermaak gij 't volkje maar,
Uw maat ontvangt de munt,
En komt het straks op deelen uit,
Dan krijg wat, zoo je kunt!

« Zie, vriend, wat dat u ook bezeer',
'k Heb balsem voor die wond ;
In twee, drie dagen ben je wis,
Zoo goed weêr als gezond ! »
Ziet, kindren, wordt gij ook eens krank,
Volgt dan deez' vriendenraad :
Vertrouwt u op den arts toch niet,
Die loopt langs markt en straat.

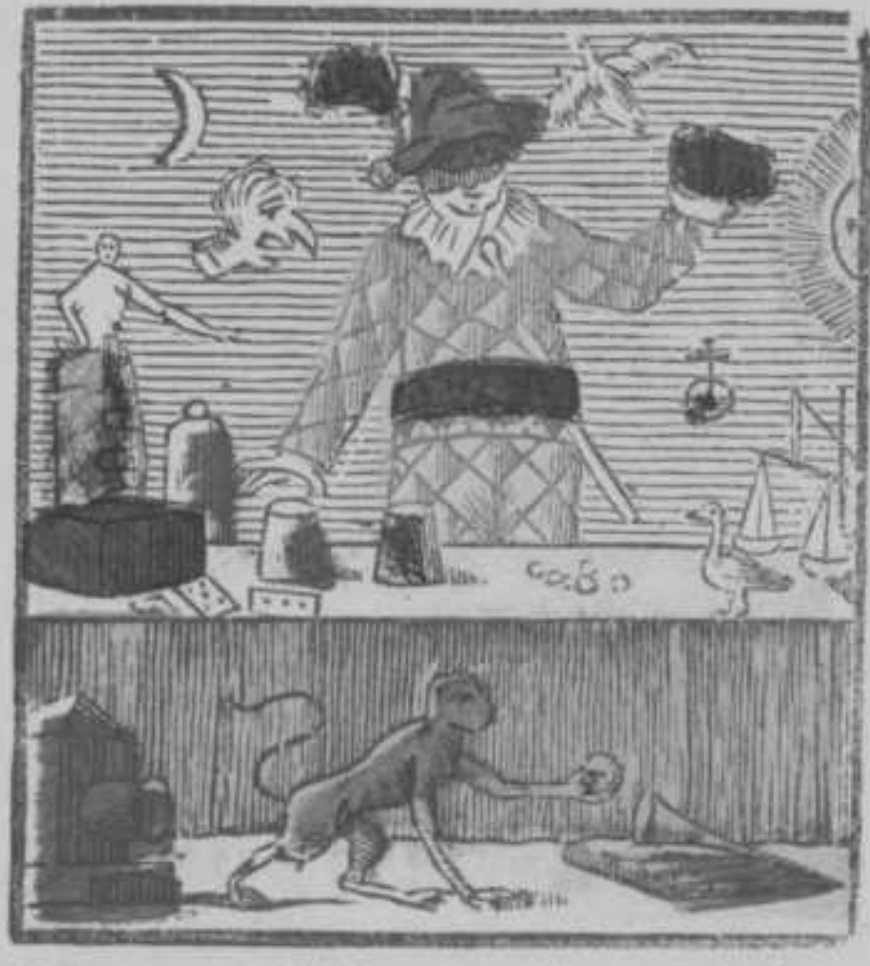

Hier staat de kwant als goochelaar,
En poogt door zijne kunst,
Aan al, wie ligtgeloovig is,
Te ontfutslen geld of gunst.
Dit leere u, knaapjes, dat de schijn
Ook vaak het oog verleidt ;
Dit toont u thans onze Arlekijn
Door zijn behendigheid.

« Klaag nu niet meer, » roept onze kwant,
« Van jicht of *flerecijn* ; »
Ik heb voor alles, wat u kwelt,
« Een goede *medecijn*.
De matigheid, geliefde jeugd,
Blijve immer u ter zij,
Dan zijt ge vrolijk, opgeruimd,
En meest van ziekte vrij.

« Die vogel, die daar pijlsnel vliegt,
Is dra in mijn bezit;
Ik stoof hem straks dan fijntjes op,
Hoe' hij ook smeeke of bidd'. »
Zoo dacht de turende Arlekijn,
En loste fluks met moed;
Maar 't schot mislukte, en heel verstomd
Was nu onze arme bloed.

« Komt hier, die gaarne lekker eet,
Komt hier, bij Arlekijn !
Hij zal je dienen wat je wilt,
In 't grof, als ook in 't fijn. »
Geliefden ! houdt de spreuk voor waar :
Nooit leeft men regt gezond,
Wanneer men van geene enkle spijs
Genoeg heeft voor zijn mond.

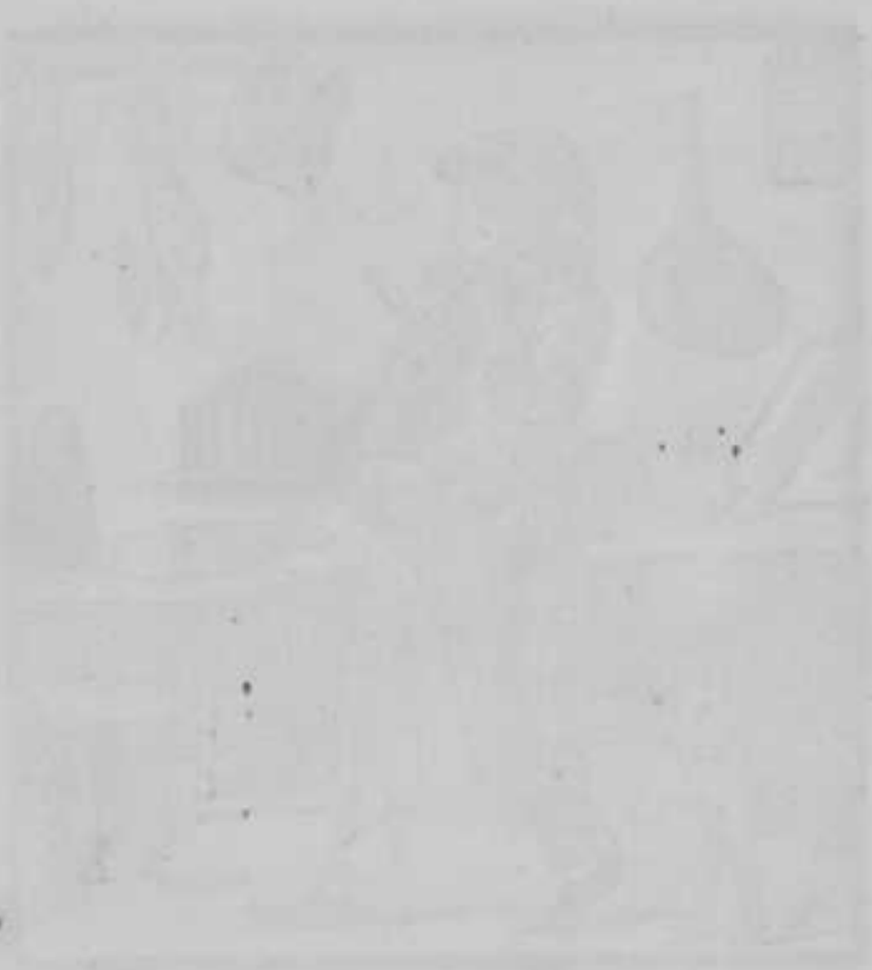

Hoe opgeruimd is Arlekijn!
Hoe is hij thans te vreê,
Nu hij met zusjen Antonet,
Mag rijden met de sleê!
Mijn knaapjes, als, bij wintertijd,
Het spieglend ijs u wacht,
Dan smaakt ge, als Arlekijn, ook vreugd,
Hebt gij uw pligt volbragt.

« Kom aan, Piero ! mijn beste maat,
Ik geef een glas schiedam ! »
Zoo riep hij d'armen kinkel toe,
Die dorstig naar hem kwam.
Dat is toch braaf van Arlekijn,
Hij denkt ook op zijn vrind : —
Een kind, dat mededeelzaam is,
Wordt ook van elk bemind.

« 'k Had, met geduld, zoo lang verbeid,
En dacht : zie, dat is mis ;
Maar eindlijk kwam er ééntjen aan....
Een baars !... wat mooije visch ! »
Geliefden ! leert van Arlekijn,
Ook oefnen het geduld,
Dan wordt uw streven, op het laatst,
Naar wensch, ook vaak vervuld.

De winter doet bij Arlekijn
Ook weder vreugd ontstaan;
Zie eens hoe zwierig hij berijdt
De spiegelgladde baan.
En vriend Piero, die waagde 't ook...
Daar ligt nu de arme bloed,
Terwijl zijne onvoorzigtigheid
Hem 't braaf bezuren doet.

Onze immer vrolijke Arlekijn
Had steeds zijn pligt betracht,
En werd, door alle vrome liên,
Dus ook bemind, geacht.
Hij trad thans bij een heer in dienst,
En reed met koets en paard : —
Een braaf gedrag en noeste vlijt
Is ieders hulde waard.

Hier vaart hij in een ijsschuit heen
De snaaksche Bestemaat;
Hij is, wat ding hij onderneem',
Voor alles toch in staat.
Geliefden! blijft de wetenlust
Gestadig u ter zij,
Dan wordt ge ook eens een nuttig lid
Der groote maatschappij.